

Sinh Bệnh Lão Tử

Phật đã dạy Sinh là ắt khổ
Bệnh, Lão cùng nguồn chỗ như nhau
Đến khi Tử cũng niềm đau
Đời sống là thể, chớ sầu, cứ vui
Lúc còn trẻ tiến lui tranh sống
Đường công danh chèo chống tranh giành
Vui thì chị chị anh anh
Không vui anh chị cũng đành xa nhau
Chớ hờn trách vì đâu phiền não
Tự thân ta lai đáo tuổi già
Cháu con chớ có rầy la
Chúng vui mặc chúng việc ta cứ làm
Mỗi buổi sáng tàng tàng đi bộ
Ngắm cỏ hoa nở rộ bên đường
Long lanh là những hạt sương
Trời ban cảnh đẹp dễ thường thấy sao?
Năng đi lại, ngồi, sanh phiền não
Chớ suy tư ảo ảo huyền huyền
Vui thì nói chuyện huyền thuyên
Món ăn mình thích đừng kiêng cử gì
Khi có bệnh phải đi bác sĩ
Thuốc men dùng , toa chỉ rành rành
Chớ nghe mấy đám lưu manh
Uống loài dược thảo, củ, cành. Chí nguy!
Thất bát thập còn chi phải sợ
Cuối cuộc đời hết nợ nhân gian
Nghĩa trang ta cứ xếp hàng
Đến khi đất gọi sẵn sàng ra đi
Bỏ những chuyện thị phi nhân thế
Phật dạy: Đời là bể khổ đau
Đừng giận hờn, chớ trách nhau
"Ba cao một thấp" cứ đâu phải buồn
Buổi sáng nắng, mưa tuôn chiều tối
Màn đêm về bối rối mà chi
Thôi thì ta cứ vui đi
Mai mai một một biệt ly cận kề
Già cứ vẫn tràn trề sức sống
Vẫn lạc quan xế bóng hoàng hôn
Giữ cho mãi đẹp tâm hồn
Chuyện vui giữ lấy, sầu buồn quên đi
Bao năm tháng đi đi lại lại
Cõi nhân gian oan trái cũng nhiều
Đời lên tựa những cánh diều
Đến khi đời xuống nuốt nhiều đắng cay
Hãy lạc quan đừng hay hờn oán
Sống thanh thoi thông thoáng với người
Dù rằng bảy chục tám mươi
Sống như con trẻ luôn cười mãi vui
Vài lời nhắn bạn cùng tôi
Sinh lão bệnh tử là lời Phật răn
Cũng: rằng chướng nghiệp là căn
Mỗi người một cuộc căn phần phải mang

Phong Châu

Texas

